

Dosarul nr. 2ra-1298/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Badan-Melnic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihailă)

ÎNCHEIERE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ivan Istrati,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ivan Istrati împotriva Asociației Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 50/14 COOP și Întreprinderea Municipală „Infocom” cu privire obligarea sigilării apometrelor, efectuarea recalculului pentru apa potabilă și repararea prejudiciului moral, și acțiunea reconvențională depusă de Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 50/14 COOP împotriva lui Ivan Istrati, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Ivan Istrati și a fost menținută hotărârea din 01 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 16 august 2016, Ivan Istrati a depus cerere de chemare în judecată împotriva APLP nr. 50/14 COOP, solicitând obligarea sigilării apometrelor instalate în apartamentul nr. XXXXX, situat în XXXXX, obligarea recalculării plății pentru apa potabilă pentru perioada august 2014-august 2016 prin excluderea sumelor ilegal incluse în calcul și repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 20000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este proprietarul apartamentului nr. XXXXX din XXXXX. Fără motive legale și întemeiate, APLP nr. 50/14 COOP i-a calculat suplimentar pentru luna august 2014 suma de 415, 74 de lei, iar, pentru luna decembrie 2015 suma de 108,96 de lei pentru apă neconsumată de către acesta.

A menționat că la 28 septembrie 2015 reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău” a instalat apometre noi, la solicitarea administrației APLP nr. 50/14 COOP. Astfel, la 29 septembrie 2015 și 27 octombrie 2015, s-a adresat către APLP nr. 50/14 COOP cu cererea privind sigilarea apometrelor instalate, însă, pârâta nu a venit cu niciun răspuns la adresările sale, în legătură cu ce la 14 ianuarie 2016 s-a adresat cu o plângere la Procuratura sec. Centru.

Reclamantul a afirmat că, în mod repetat, s-a adresat la 15 martie 2016 la APLP nr. 50/14 COOP cu o cerere similară, însă, nu a primit niciun răspuns, dimpotrivă, pârâta a majorat plata pentru apă potabilă de șase ori începând cu luna februarie 2016, motiv ce l-a determinat să depună prezenta cerere de chemare în judecată.

Prin încheierea protocolară din 23 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în proces în calitate de copârât ÎM „Infocom”.

Pe parcursul examinării cauzei, Ivan Istrati a depus cerere de concretizare a pretențiilor împotriva APLP nr. 50/14 COOP și ÎM „Infocom”, solicitând repunerea în termen a acțiunii, anularea prescripției emise de APLP nr. 50/14 COOP la data de 12 august 2014, anularea actului de cercetare a evidenței și folosirii apei din 28 septembrie 2015, anularea actului de cercetare a evidenței și folosirii apei din 27 octombrie 2015, anularea parțială a actului de cercetare a evidenței și folosirii apei din 19 noiembrie 2015 în partea constatării deficiențelor, anularea actului de cercetare a evidenței și folosirii apei din 11 septembrie 2016, anularea parțială a demersului nr.18/2015 din 30 noiembrie 2015, în partea ce ține de solicitarea calculării consumului de apă utilizată conform normei sanitare pentru 2 (două) persoane, în apartamentul nr. XXXXX, reflectată la pct. 3 din demersul APLP nr. 50/14 COOP adresat ÎM „Infocom”, obligarea APLP nr.50/14 COOP și ÎM „Infocom” să recalculeze consumul de apă potabilă consumată în apartamentul nr. XXXXX din XXXXX în conformitate cu datele contoarelor nr.1520113602 și nr. 1520117656, începând cu data instalării – 28 septembrie 2015, încasarea din contul APLP nr. 50/14 COOP în beneficiul lui Ivan Istrati a sumei de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral (f.d. 73-76, 193, volumul I).

La 28 iunie 2017 avocatul stagiar Marin Sardari, în interesele APLP nr. 50/14 COOP, a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Ivan Istrati, intervenient accesoriu SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la încasarea sumei de 2239,74 de lei cu titlu de datorie la serviciile locativ comunale, apă și reparații curente și a cheltuielilor de judecată (f.d. 109-110, volumul I).

Prin hotărârea din 01 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Ivan Istrati a fost admisă parțial și s-a anulat prescripția emisă de APLP nr. 50/14 COOP din data de 12 august 2014, în rest acțiunea fiind respinsă. În partea pretenției cu privire la anularea parțială a demersului APLP nr. 50/14 COOP față de ÎM „Infocom” nr. 18/2015 din 30 noiembrie 2015, procesul civil s-a încetat. Acțiunea reconvențională depusă de APLP nr. 50/14 COOP împotriva lui Ivan Istrati, intervenient accesoriu SA „Apă Canal Chișinău”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 09 septembrie 2020, Ivan Istrati a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii din 01 septembrie

2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea respingerii acțiunii inițiale și emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 10 octombrie 2020, APLP nr. 50/14 COOP a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, care prin încheierea din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituit, din motivul că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ivan Istrati și a fost menținută hotărârea din 01 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiate pretențiile reclamantului Ivan Istrati cu privire la anularea actului de cercetare a evidenței și folosire a apei din 28 septembrie 2015, anularea actului de cercetare a evidenței și folosire a apei din 27 octombrie 2015, anularea parțială a actului de cercetare a evidenței și folosirii apei din 19 noiembrie 2015, în partea constatării deficiențelor, anularea actului de cercetare a evidenței și folosirii apei din 11 septembrie 2016, deoarece reclamantul nu s-a conformat prevederilor pct. 14 din Anexa nr. 5 a Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și nu a efectuat lucrările prescrise în actele menționate supra, precum nu a efectuat verificarea metrologică a apometrelor instalate în apartamentul său în termenii acordați.

La fel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată soluția primei instanțe în partea încetării procesului în partea anulării parțiale a demersului APLP nr.50/14 față de ÎM „Infocom” nr. 15/2015 din 30 noiembrie 2015, deoarece demersul dat nu poate fi tratat ca act juridic civil în sensul legii civile care îl definește ca pe o manifestare de voință îndreptată spre nașterea, modificarea sau stingerea unor relații juridice civile, adică o voință exprimată și în măsură să producă efecte juridice, respectiv, nu poate fi examinat de instanța de judecată în procedură civilă.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat a respins pretenția reclamantului cu privire la obligarea ÎM „Infocom” să recalculeze consumul de apă utilizată în apartamentul nr. XXXXX situat în XXXXX, conform normei sanitare pentru o persoană, începând cu data de 30 noiembrie 2015. Or, prestatorul de servicii comunale, în urma efectuării cercetării stării tehnice a rețelelor de alimentare cu apă și canalizare, l-a informat pe Ivan Istrati despre necesitatea eliminării deficiențelor depistate și anume, prezentarea certificatelor de verificare metrologică și a pașapoartelor apometrelor și montarea apometrelor conform cerințelor tehnice din pașaportul apometrului, atenționându-l că, în caz de neremediere a deficiențelor, volumul de apă utilizat se va calcula conform normei sanitare, însă reclamantul nu s-a conformat.

Prin urmare, instanța de apel nu a constatat niciun temei de drept ce ar permite apelantului să solicite recalcularea consumului de apă utilizat, având în vedere neconformarea acestuia la cerințele tehnice impuse de către APLP nr. 50/14 COOP.

La data de 21 iunie 2021, Ivan Istrati a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 01 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea respingerii acțiunii inițiale și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat și a aplicat în mod eronat legea, menționând că instanța de apel neîntemeiat a respins pretenția cu privire la anularea actelor de constatate, deoarece apometrele au fost omologate încă la 05 august 2015 și toate actele necesare au fost prezentate comisiei APLP nr. 50/14 COOP.

La fel, recurentul consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel cu privire la încetarea procesului în partea pretenției privind anularea parțială a demersului APLP nr. 50/14 COOP din 30 noiembrie 2015, or, prin acest demers a fost modificată situația juridică de calculare și facturare a consumului de apă în apartamentul său, astfel încât acest demers reprezintă o manifestare de voință îndreptată spre apariția unor relații juridice civile.

A indicat că, cererile anexate la materialele dosarului, confirmă faptul adresării către APLP nr. 50/14 COOP pentru a-i fi sigilate apometrele instalate, însă, intimata din diferite motive nu-și onora obligațiile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 27 mai 2021.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la data de 16 iunie 2021 (f.d. 133, volumul II), lipsind date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul declarat la 21 iunie 2021, este în termen.

La data de 29 iulie 2021, copia recursului a fost expediată în adresa intimaților APLP nr. 50/14 COOP și ÎM „INFOCOM”(f.d. 150, 152-153, volumul II), cu înștiințarea despre depunerea referinței, însă, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivan Istrati nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Ivan Istrati asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ivan Istrati ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ivan Istrati se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic